

Μθ 25,14-46
Λκ 19,11-27

Ἡ παραβολή τῶν ταλάντων

Ἡ Μαργαρίτα, ἓνα κοριτσάκι στήν ἡλικία σας, πάντοτε βαριόταν. Τό καταλάβαινες καί μόνο πού τήν ἔβλεπες. Συχνά τήν ἔβρισκες ἀραγμένη στόν καναπέ κι ὅταν περπατοῦσε συνήθιζε νά σέρνει τεμπέλικα τά βήματά της. Δέν διάβαζε τά μαθήματά της. Μέ τό ζόρι ξυπνοῦσε γιά νά πάει στό σχολεῖο. Δέν εἶχε ὄρεξη νά παρακολουθήσει τό μάθημα καί συνεχῶς χάζευε, κρατοῦσε βαριεστημένα τό μολύβι. Στή γυμναστική δέν ἤθελε νά συμμετέχει στά ἀγωνίσματα ὅπως τ' ἄλλα παιδιά. Ἀλλά καί στό σπῖτι βαριόταν νά συμμαζεῦει τά πράγματά της ἢ νά τακτοποιεῖ τό δωμάτιό της. Ἡ μητέρα της εἶχε κουραστεῖ πολύ μαζί της καί δέν ἤξερε τί νά κάνει.

Ἡ δασκάλα στεναχωριόταν μέ τή Μαργαρίτα. Τή συμβούλευε κάθε μέρα νά προσπαθεῖ περισσότερο, νά διαβάζει τά μαθήματα, ἀλλά δυστυχῶς χωρίς ἀποτέλεσμα. Τά πράγματα πήγαιναν ἀπό τό κακό στό χειρότερο, ὥσπου μιά μέρα ἡ δασκάλα διηγήθηκε στά παιδιά τήν παραβολή τῶν ταλάντων. **Οἱ παραβολές εἶναι μικρές ἱστορίες πού ἔλεγε ὁ Χριστός σούς ἀνθρώπους γιά νά τοῦς διδάξει μεγάλες ἀλήθειες.** Ἀκοῦστε κι ἐσεῖς σήμερα τήν παραβολή τῶν ταλάντων, γιά νά δεῖτε πόσο βοήθησε τή μικρή Μαργαρίτα!

Άγιογραφική διήγηση

Κάποιος άρχοντας θά έφευγε γιά ταξίδι μακρινό. Κάλεσε, λοιπόν, τούς δούλους του καί τούς παρέδωσε τήν περιουσία του μέ τήν ύποχρέωση νά δουλέψουν γιά νά τήν αύξήσουν. **Στόν ένα έδωσε πέντε τάλαντα, σ' άλλον δύο καί σ' άλλον ένα.** Τό τάλαντο ήταν νόμισμα μεγάλης άξίας. Άντιστοιχεί σέ 15.000 περίπου σημερινά εύρώ.

Ό δούλος πού πήρε τά πέντε τάλαντα δούλεψε καί κέρδισε μ' αυτά άλλα πέντε. Τό ίδιο έκανε καί αυτός πού πήρε τά δύο. Κέρδισε άλλα δύο τάλαντα. Έκείνος όμως πού πήρε τό ένα έκανε κάτι παράξενο: έσκαψε στή γή καί έθαψε τό χρήμα τοῦ κυρίου του. "Υστερα από μεγάλο χρονικό διάστημα γύρισε ό άρχοντας. Κάλεσε τούς δούλους του γιά νά δει τί έκαναν μέ τά λεφτά πού τούς έδωσε.

Ήρθε πρώτα ό δούλος πού πήρε τά πέντε τάλαντα καί είπε στόν κύριό του: «Πέντε τάλαντα μοῦ παρέδωσες καί μέ αυτά κέρδισα άλλα πέντε». Τοῦ είπε τότε ό κύριός του: **«Μπράβο, καλέ μου δούλε καί πιστέ! Στά λίγα πού σοῦ έδωσα φάνηκες άξιος τής έμπιστοσύνης μου, γι' αυτό τώρα θά σοῦ δώσω πολλά. Έλα, λοιπόν, νά είσαι χαρούμενος κοντά μου!».** Ήρθε καί εκείνος πού είχε πάρει τά δύο τάλαντα, καί είπε: «Κύριε, δύο τάλαντα μοῦ παρέδωσες καί έγώ μέ τή δουλειά μου κέρδισα άλλα δύο». Τότε ό κύριος έπαίνεσε μέ τά ίδια λόγια καί τόν δεύτερο δούλο του: **«Μπράβο, καλέ μου δούλε καί πιστέ! Στά λίγα πού σοῦ έδωσα φάνηκες άξιος τής έμπιστοσύνης μου, γι' αυτό τώρα θά σοῦ δώσω πολλά. Έλα, λοιπόν, νά είσαι χαρούμενος κοντά μου!».**

"Υστερα ήρθε καί ό τρίτος, πού είχε πάρει τό ένα τάλαντο, καί είπε: «Κύριε, ήξερα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος καί έπειδή φοβήθηκα, έκρυφα τό τάλαντό σου στή γή. Νά, λοιπόν, πάρ' το όπως μοῦ τό έδωσες!». Ό άρχοντας τότε τοῦ είπε: «Δούλε πονηρέ καί τεμπέλη,

τουλάχιστον ἄς ἔβαζες τὰ χρήματά μου στήν τράπεζα γιά νά ἔπαιρνα τούς τόκους ὅταν θά ἐπέστρεφα!» Γύρισε τότε στούς ἄλλους δούλους του καί τούς εἶπε: «Πάρτε τον ἀμέσως καί κλειῖστε τον στή φυλακή γιά τήν τεμπελιά καί τήν ἀχαριστία του!».

Ἐργατικότητα - τεμπελιά

Ποιά μεγάλη ἀλήθεια φανερώνει ἄραγε ἡ μικρή αὐτή ἱστορία, ἡ παραβολή τῶν ταλάντων;

▪ **Ἄρχοντας πού ἐμπιστεύτηκε τήν περιουσία του στούς δούλους του εἶναι ὁ Θεός.**

▪ **Δοῦλοι Του εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.**

▪ **Τά τάλαντα εἶναι τά δῶρα,** ὅλα τά χαρίσματα καί οἱ ἰκανότητες πού μοιράζει ὁ Θεός σέ κάθε ἄνθρωπο.

Ἵ Θεός ἔχει δώσει σ' ἄλλον δυνατό μυαλό, σ' ἄλλον ὠραία φωνή ἢ χάρισμα στή ζωγραφική ἢ ἐπιδεξιότητα στά ἀθλήματα. [Ἵ υπάρχουν καί πνευματικά χαρίσματα, ἀνώτερα, πιά σπουδαῖα ἀπό τ' ἄλλα, ὅπως ἡ ἀγάπη, ἡ πίστη, ἡ προσευχή, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ συμπαράσταση πρὸς τούς ἄλλους ἀνθρώπους.

Μήπως καταλάβατε, παιδιά, γιατί πῆρε ὁ ἄρχοντας ἀπό τόν τεμπέλη δοῦλο τό τάλαντο; Τί νά τήν κάνει π.χ. τήν ἐξυπνάδα ὁ τεμπέλης, ἀφοῦ βαριέται νά διαβάσει τὰ μαθήματά του; Ἀχρησιμοποίητο θά μείνει τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, σάν νά 'ναι θαμμένο στό χῶμα. Τί νά τό κάνει τό χάρισμα στή ζωγραφική ὁ τεμπέλης, ἂν βαριέται νά ζωγραφίσει; Τί νά τήν κάνει τήν ἐπιδεξιότητα στά ἀθλήματα, ἂν βαριέται νά ἀθλεῖται; Τό ἴδιο ἰσχύει γιά ὅλα τά χαρίσματα.]

Ἵ Ὅλα τά δῶρα πού μᾶς ἔχει δώσει ὁ Θεός θέλει νά ἐργαστοῦμε γιά νά τά αὐξήσουμε γιά τό καλό τό δικό μας καί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων!

Δηλαδή, τί νά κάνουμε;

Νά, από σᾶς πού εἶστε τώρα μαθητές ὁ Θεός περιμένει:

* νά διαβάζετε τά μαθήματά σας μέ ἐπιμέλεια καί προθυμία, χωρίς γκρίνια ἢ βαριεστημάρα, γιά νά κάνετε πιό δυνατό τό μυαλό πού σᾶς ἔδωσε,

* νά βοηθάτε πρόθυμα σίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, γιά νά δίνετε χαρά στούς γονεῖς σας,

* νά βοηθάτε τούς φίλους καί συμμαθητές σας σέ ὅ,τι χρειαστεῖ.

Καί μήν ξεχνάτε νά κάνετε τήν προσευχή σας πρῶι καί βράδυ στόν Θεό, γιά νά Τόν εὐχαριστεῖτε γιά ὅλα Του τά δῶρα.

Ὅταν ἕνα παιδί ἐργάζεται καί αὐξάνει τά χαρίσματά του, δείχνει πῶς ἀγαπᾷ τόν Θεό πού τοῦ τά χάρισε.

Ἀντίθετα, ἕνα παιδί πού τεμπελιάζει δείχνει ἀχαριστία πρός τόν Θεό καί κινδυνεύει νά χάσει τά δῶρα πού τοῦ ἔχει δώσει. Δέν θά προκόψει ἐπομένως στή ζωή του οὔτε θά μπορεῖ νά χαίρεται, γιατί ἡ ἐργασία καί ἡ προσφορά εἶναι ἐκεῖνες πού δίνουν στόν ἄνθρωπο χαρά καί ἱκανοποίηση.

Ὅταν ἄκουσε ἡ μικρή Μαργαρίτα τήν παραβολή τῶν ταλάντων καί κατάλαβε τό νόημά της, ἄλλαξε συμπεριφορά, ἔγινε ἄλλος ἄνθρωπος. «Κυρία,» εἶπε στή δασκάλα της, «θά πετάξω ἀπό τό παράθυρο τήν τεμπελιά. Θά προσπαθῶ νά εἶμαι ἐργατική καί νά μή θάβω τά χαρίσματά μου, γιά νά ἀρέσω στόν Θεό». Πραγματικά, ἡ Μαργαρίτα ἀπό τότε ἔβαλε τά δυνατά της. Διάβαζε πολύ, προσπαθοῦσε σέ ὅλα. Ἐγινε καλή μαθήτρια καί ἦταν πάντα πρόθυμη νά βοηθάει σίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ. Τήν καμάρωναν οἱ γονεῖς της, τήν ἀγαποῦσε ὅλη ἡ τάξη.

Ἄξιζει νά κουραζόμαστε λίγο στή δουλειά, γιά νά ἀπολαμβάνουμε σ' ὅλη μας τή ζωή τά δῶρα τοῦ Θεοῦ!

(Μουσική: «Χαρωπά τά δύο μου χέρια...»)

Μακριά τήν τεμπελιά μου τήν πετώ!

Θέλω νά 'μαι πιά παιδί έργατικό.

Τοῦ Θεοῦ τά τόσα δῶρα
νά τ' αὐξήσω προσπαθῶ.

Τήν ἐργατικότητα θά ἀγαπῶ!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Πρόγραμμα ἐργατικότητας.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Παιχνίδι: «Μελισσοῦλες».

*** Ὑποσημείωση:** Τό περιστατικό πού ἀναφέρεται ὡς ἀφόρμηση γιά τό μάθημα εἶναι ἀληθινό.